

ВИХОДНІЙ ЩОДЕНКО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВЕ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАЦІЙ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 коп.

Варшава, 11, жовтня 1926.

НОВИ СКЛИЧУТЬ СОЙМ.

Володи — на послуханні.

Personalia.

Більшовицько-польський гарант. пакт?

Варшава, 11. жовтня 1926.

З Риги повідомляють, що московські правлячі кола думають оголосити заяву про нейтральність у відношенні до Віленщини, колиб Польща заключила з СРСР гарантійний пакт.

Лондон. 11. июля. 1970

Дейл Нюз» повідомляє з Гельсінґфорсу, що внутрішнє положення СРСР стається поважним. Зріст опозиції дається запримітити передовсім на Україні, в Москві і Крившаді. Важливі стратегічні точки обсаджено військом.

На шаблях „героїзму“. — Затемнювання справи. — Нові свідки. — Процесові обліранії. — Деж ми?

В Парижі свідчий суддя переслухав єврейських свідків. З дня на день накопичуються гори все нового матеріалу. Невдоволення визначних українських діячів виявилось, що всі мотиви звинувачення військовиків білими нитками. Підчас переслухання проф. Шульгина, проф. Прокоповича, Безпалака й інших, в часі конфронтації між військовиками, Шварцбарт не міг давати відповідей на конкретні питання. Загнаний в кут, здобувся тільки на один вигук який є такий характеристичний для його народу: „Вони стріляли у Французів!“ Очевидно, це викликало загальний сміх.

Очевидно, через таке затемнювані справи процес Шварцбарта, який мав відбутися в жовтні, а опісля в листопаді не зможе перед січнем 1927 р. прийти в порядок дня.

Жидівські приготування до процесу не обмежувалися тільки саїдаками. Велику увагу клалась на здобуття жидівських фондів, на втігнення якнайширшої маси жидівської національної справу, на закінчення її долею національного героя з тією метою крім дотеперішніх збірок всіх частинах саїда, крім більших пожеж жидівської буржуазії, винищеною своєрідні облігації, які розіслано по всіх устодах. В судний день, коли то весь жидівський саїт, всі визнають Мойсейового закону, поплонники Єгови єдналися в одну громаду, таку облігацію мусів набути кожний жид. Таким чином в одному дні при відомій расово-іспропаїдній солідарності жидів комітет визволення Шварцбарта здобув величезні матеріальні засоби на... переведення доказу, що український народ визволювався жидівським погромом.

Бо така, а не ниша с мета засличнико

Шварцбаба. А в нас? У нас газдо - по-
казно. Мало хто зде коб справу з того,
що в метрополії сучасного світа ким
протиляки, опері на великі матеріальні
засоби, на всесильність преси, сильні сво-
єю безсоромністю - будуть поперити
весь український народ як шість, казан-
тажуючи на його свист вигаданих надер-
ств і зарплат. Як ми здобулися на кусь
контракцію? На жаль, як наци в Німеч-
ці, наші замітки просто виводять з рі-
вновіж дитячі "патріоти", які в припад-
нашій похитливості добувають "гальофі-
кацію Петлюри" і його "патріотичні

Щоб на те все говорити? Які підстави дати тим, що навіть не вімоють пошанувати люстатуту нещеповної смерті, що не в силі піднятися понад злобу дні? Подемінувати з ними, відокремлювати, справляти хмільність і інсинуації? А щоб то на щось придісталося? Хіба можна людині дати іншу породу, ніж та, яку може породити її спадок?

Даремний труд. Нам приходится хіба покористуватися парадоксом важливих, кровно серця писаних слів Куліша: „Лю-
бе без пуття, без чести, пропас”.

Щож туркається нас, то — майже на узлізлі всю українську націю, без огляду на кордонні партії, ми не перестанемо обороняти національну справу. Всюди там, де вона є загрожена.

Виступ бандуриста Данила Шербини.

Ленин, 12. жюльня 1926.

Вчорашній, третій з чотирьох концертів Українського Національного Хору у Львові під уповноваженого П. Петра Савасюка пройшов знову з великим успіхом. Програмі його в порівнянні з обома першими концертами майже досить нова, однак, як на попередніх концертах, поважна, солідна. Публіка знову заловнена майже повністю. Із Дніска і не шадля горьких одеситів та призначив як виконавців, так директорів. Поїзмовою можливо на цьому концерті був виступ відомого бандурника Данила Шербина, що проспівав цілу низку сумних і веселих пісень у супроводі бандури. Шан. бандурист витала зближати ситуативно і не хотіла з ним ніяк розставитися.

Сьогодні останній концерт Українського
Наддніпрянського Хору у Львові.

Грррр.

На офіційній біржі долари по 908, і
приватних оборотах на протязі дня долари
нагаєся між 907 і 909 при постійному по
питі. Дезін давали по 905. Канадський
долар 902—904.

361 км.

Збільшена подача жита при оживленні зацікавлених до військових достат. В інших статтях артикулів подача доручення помістити при незмінних цінах. Грецьку хмелю радо до купували на експорт. Оферують зацікавлених. Пшениця даярська 44/25—45/25, швейцарська 41/75—42/75, жито галицьке 32—33, чимін галицький, броварний 30—31, чимін галицький 27/50—28/50, чимін пастілий 25/00—26/00, овес галицький 26/75—27/75, кукурудза румунська 29—30, бараболі прасовані 5/50—6/50, фасоль біла 38—40, фасоль колірної 30—32, фасоль красна 36—38, горох пік-Вікторія 66—74, горох полівий 40—44, бобик 31—33, ячка 34—36, сіно солодке красне прасоване 7/00, солома прасована 4/00, гречка 29/00—30/00, льон 38—60, ріпак озимий 62—64, отруби житні нетто без мішки 14/25—16/50, кукурудза гречка 60—68, крупа чимін 43—49, пшеница 47/50—48, конішина чорна 45—46, фасоль натур 315—360, мак сіній 145—155, мішки потоні 1/70, мішки уживані, добрі за штуку ціна 180.

іри бльоки.

Львов, 12, жовтня 1926.

Останні тижні принесли нам нову утворення сид в Європі. Нові кличі і нові надії, зв'язувані з Лігою Націй, розприслися вже давно. Ця ідея міжнародної установи є вже тільки тереном теоретичних змагань поодиноких бльоків держав. Ліга Народів менше координує сили державних народів, а більше намагається усувати все наростаючу прогидженість їх інтересів. Шкало, що з моментом зросту універсальності* Ліги Націй зарисувався наглядний розподіл сил на європейсько-у континенті. Практичні міждержавні відносини управильнюються зде більшого по: а порогами Ліги Націй, прийомами старої дипломатії, творенням союзів і бльоків держав і менш-більш односторонніми політичними й господарськими інтересами.

Першою точкою, з якою вийдеться нове угруповання сил в Європі, є Туарі, другою — Ліворно, а третьою Москва.

Туарі — це французсько-німецька зближення, яке з кожним днем щепіє на твердих основах реальні вимоги життя. Промови Пуанкаре, підтверджуючі в загальному погляді Бріана й Люшера, — з одного боку і промови Штрессмана з другого вказують, що це порозуміння докладно продумане й віддана підготовчоване. Першим наслідком „туарійської таємниці“ є підписання в Брюсселі 30. вересня ц. р. господарського картелю між німецьким, французьким і бельгійсько-люксембурзьким залізним промислом. Таким чином нове порозуміння двох недавніх противників сковається залізним обручем. На сторожі французько-німецького порозуміння стоїть тяжкий промисел, а він уже творить непохитну запоруку цілості створеного блоку. Во в нинішніх часах тяжкий залізний промисел диктує політичні заповіді, рішає про війну і мир, зміцнює або роздає громадянні господарські сили. Французько-німецьке порозуміння, названо „туарійською таємницею“, скриває в собі скріплення обох будучих союзників.

Очевидно, відповідю на нього є англо-італійське порозуміння, яке в німецькій пресі має назву «Ізмаїла в Ліворно». Зближенням до Англії з гордістю величається фашистська Італія. «Ми вже не ізольовані!» — пишуть фашистські органи. «Захиталася знова масонерія й плото-кратії проти фашизму, бо найбільша могутність землі є з нами і за нами».

Зближення обох периферійних європейських могутностей є далекосягною подією в укладі повсякденних сил в Європі. Зустріч Чемберлена з Муссолінієм відбулася невичайно святочно, величаво і декоративно. Про що йшла розмова між представниками обох держав? В першу чергу про поділ впливів на Середземному Морі, про петрифікацію персайського трактату в тій його точках, які мають притримати Німеччину а її розантковому розгоні і не допустити до її територіального, а тим самим і політичного та економічного розросту. Італія лякається, щоб наслідком франко-італійського порозуміння не оудо приднання Австрії до Німеччини. Бо тоді границі Німеччини вийшли б до Бюенуєра, а звід-

Red. czat. „Dziło” we Lwowie. Pr. 453 20.
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej I Sąd
Okręgowy karny orzekł na wniosek Prokura-
tory przy tymże Sądzie, że treść artykułów
umieszczonych w czasopiśmie „Dziło” Nr. 222
10.2895) z dnia 8. października 1920 pod ty-
tułem: „Dwa światy” w następach od słów
kolej to wydumki do końca artykułu
wiera zomniona zbrodni z § 65 a) uz a
dokonał w dniu 7. października 1920
roku kwalifikatę za usprawiedliwioną
zarządził zapłacenie całego nakładu
wzrost w myśl § 493 ak nakaz dal-

тріку інтерпретацію, віддаючи кожному те, що їм належить. Але всежтаки найсильніше враження зробила артистка „Осиротіла“ нині Шопенюк (Валера 2-го, Валєс 3-го етюд), який виштовпував просто кравею у стилі, уявляючи (2-рапсодія, Септатен), якого жано і характер відходить такий найближче до душі артистки.

Ще дуже відрізняла поєма, що поважні фортеліночі вечери починають частіше вже появлятися і в інших містах поза Львовом і що вони будуть уже й там живий інтерес та проходять з успіхом; тільки сумно те, що вони цього року так у Львові привільнілися. Країна вже пора, щоб привітні сили більшої міри, що опинилися цього року в Галичині, появилися на концертній естраді й у Львові.

Ч. В.

Спопни.

Поматуральний зізд 1906—1926 р. абітурієнтів акад. гімназії у Львові.

Коли ми зложивши іспит арлістості в 1906 о., ршили зібратися 1916 р. Одначе війна тому перешкодила. Сього року за ініціативою товаришів, що перебувають у Львові, о. Василь Лаби, Стефана Геницького й Семена Магала, відбувся наш 20-літній зізд дня 29. вересня.

Переходячи ми дуже мило хвили. В год. 9 рано стали сходитися товариші до Народного Дому на III. поверт перед своєю класою (напроти головних сходів). Виталися широко-сердечне, бо дуже багато нас не бачились повоки 30 літ. Розмішалися юнаками-молодими з рожевими ярмаки-наліжками, а злішилися мужиками середніх літ. деякі вже й шпакотали. Сходяться професори, що вчили тому 20 літ в VIII. а і б. — приходять і господар класи VIII. а. о. д-р Спиридон Кархут і коротка професорська „команда“: До класи. Слухайте! ученики сходять до колишньої класи VIII. а. а за ними учительський збір обох відділів, а саме: о. д-р С. Кархут, господар VIII. а і професор латини і греки, о. Л. Лукиничий, катехит обох відділів, п. І. Кокорудз, проф. української мови обох відділів, п. В. Біленький, проф. історії VIII. а. проф. д-р І. Конат, проф. психології в а і б, п. д-р М. Пачовський, проф. української мови від IV—VII кл. п. І. Роздольський, бузний господар І. а кл. п. І. Янів, проф. математики з інших гімназій с.

По відсіпанню „Царю Небесний“ теперішній директор акад. гімназії радник І. Кокорудз привітав зізд, підносячи, що ми зібралися відновити товариські зв'язки і кріпко поставити собі працювати кожний у своїм фаху, щоб кождий з нас, коли здемося за дальших 20 літ, міг спокійно сказати, що зробив своє. Він просив помянути тоді своїх професорів, які може вже перенеслися до вічності. Відтак перечитав, хто перед 20 роками вчив у VIII. а і б. класі, прохачи помершим професорам віддати честь поставання з місць. Померли д-р. Е. Харченко, проф. д-р Е. Савицький, проф. математики і фізики в VIII. а. П. Огоньський, проф. математ. і фізики в VIII. б. Р. Цегельський, проф. латини в VIII. б. і господар класи VIII. б. Ю. Левницький, проф. історії VIII. б. Не явився проф. І. Боберський від німецької мови, бо живе в Канаді, а о. д-р Д. Дорожжиский, катехит VIII. а., прислав привітну телеграму.

Відтак забрав голос господар кл. VIII. а. о. д-р С. Кархут і наважуючи до слів, якими працює нас тому 20 літ — п'яту частину ріжних латинських авторів, захоплював своїх учеників нічим не зражати, бо світ не батько, а доля не немка, чого його ученики досвідчили вже в дотеперішній житті. Потім став відчитувати каталог, пригадуючи кождому, де сидів. Весело відзивалися голоси „с“, а сумно підносилися товариші і професори, віддаючи честь помершим. А померло їх дуже багато — всі на полі бою.

По прочитанню каталогу промовив о. д-р В. Лаба, дякуючи професорам за їх труд, що понесли коло нашого вихання, труд, що не був даремний, на що професори можуть бути гордимі, бо виховали мужів, між якими нема ніякого речегата.

Після того парами пішли ми всі до церкви Преображення на Службу Божу за померлих професорів і учеників, яку відчитав катехит о. кан. Лукиничий, а підас Сл. Б. стану до пакихиди о. д-р Кархут при співучасті учеників-співачів півали ученики, між якими є добрі співаки, як т. Коляк Волод., Новчук Стефан і ін.

По Службі Божій всі відфотографувалися й удалися на обід до Нар. Гостиниці. — Підчас обіду промовляли: т. д-р Іван Сохачикий, що між іншим ладав проф. Боберського з великим пієтизмом, т. Магала, що захоплював до вступлення в члени „Прогресу“. Д-р М. Пачовський подікував за зарплату (хоч учив від IV—VII кл., при maturi не міг бути, бо вивав був до Києва) і вказував на велику вагу товариських зіздів. Він затрівав до піддержування Рідної Школи. Мити несподіванку зробив нам о. Лукиничий, бо відчитуючи каталог з VIII. класи, відчитав характеристику кожного ученика, яку до його нотесу при кожній написав класноручно проф. Іван Боберський тому 20 літ, підчас maturi. Характеристика дуже цікава й на загаль соціала. Забрив ще голос сідоголаний проф. В. Біленький і вказував на нашу історію, заявив, що ми війни не програли, бо від повонили

XIV. ст. у нас не було змегання до самостійності, а ми босячи через що війну зискали. Він вів у нас надію, що коли ми, його ученики, дождемо його віку, то склониємо голову вже в соборній Україні.

Серед сердечної широкі розмови, переплітаної сліпками, затримався зізд до вечора, а працюючи взаїмно, ршили ми зібратися за 5 літ в 25-роковини нашого maturi. Зібрано лєтти на Рідну Школу, „Прогресу“, „Української Горди“ і інвадіалів.

о. З. Ж.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський хор під управно Петра Сасенського у складі 30 осіб виступає:

Вікторок 12.Х. Львів.
Середа 13.Х. Вібрак.
Четвер 14.Х. Вібрак.
П'ятниця 15.Х. Ходорів.
Субота 16.Х. Ходорів.
Неділя 17.Х. Галич.
Понеділок 18.Х. Станіславів.
Вікторок 19.Х. Станіславів. 719 4-7

Відозва до всіх співучих Українців городенського повіту! В неділю, дня 17. жовтня 1920 о год. по 4. попунаде відбудуться в сали „Народного Дому“ в Гордені І. Конституційні Загальні Збори Музично-драматичного Товариства „Бови“ в Гордені, на які запрошуємо всі крашії співучі і драматичні сили городенського повіту. Тогож дня, о 7.7. вечер відбудуться інавгураційна вистава „Вояка“ Чорноморськ оперети на 3 дп. а описи Вечерини з танцями для всіх хорів, дутої оркестри, амакторських кружків і запрошених гостей. Просимо явитися численно. За тимчасовий відділ „Вояка“: Михайло Білий, голова, д-р Роман Морозович, місто голова, Клим Багницький, секретар.

Т-во „Українських Жінок“ у Станіславові влаштує в дніх від 17.Х. до 24.Х. п. р. „Тиждень Дитини“ на ціль захоронки. В програмі цього тижня увидуть 2 диточі виставки для міста й села, вулиці збори й диточа забави.

Велике віче в Зборіжці. В понеділок, дня 18. жовтня 1920 р. відбудуться в Зборіжці під голим небом перед домом Т-ва „Україн. Дім“ велике віче Українського Національно-Демократичного Об'єднання з таким порядком: 1) Відкриття віча, 2) Вибір президії віча, 3) Посольський заїт, 4) Політичний реферат, 5) Політична організація, 6) Економічний реферат, 7) Вибори до громадських рад, 8) Кооперация, 9) Реферат про шкільництво і загальну освіту, 10) Дискусія, 11) Резолюції, 12) Внесення і питання. Реферувати будуть: Посли з Українського Клубу з Варшави, делегати зі Львова і делегати з Тернополя. За повітний Народний Комітет УНДО: д-р Андрій Івприлюк, о. Микола Іванчук, Іван Ткачук.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

БОНЦІПІЕНТ пошукує заняття в адвокатській канцелярії. Місце міг би обняти негайно. Зголошення з честию приймає: Канцелярія д-ра Ріпського на Сокалі. 712 2-3

АБСОЛВЕНТ університету, спосібний, рутинований інструктор приймає лекцію на селі. За успіх ручати. Поважні рекомендації. Зголошення: „Абсолют“ до Адміністрації „Діна“. 706 2-2

БАНДАЖІ на найбільшій пропущини. Опаски черевні ліжничі для утихлих ліж. Гумові панчохи проти жилаків. Косметичні опаски для зреформовання ліг. Штучні ноги і руки для ампутованих і т. п. поручає Бандажист Полячек в Самборі. Шинники даром. 669 4-17

НОВІ НОТИ на фортеп'яні. В. Векзоровийний: 1. „Думка О-мол“. 2. „Мала fuga“ 3-голосова. 708 2-3

ПРИМУ на станцію 1—2 панночки. Окремий покій Коблякська Висоцького 34. 718 2-2

ЗАМІНЮЮ парохію хочаб і за гіршу з 1—2 церквами не дальше як 10 кіл від залізнич. Першество на долах. Парохія Туринсько дек. Лупків. 721 1-3

ОТСИМ уважаються згублену військову книжочку, виставлену через П. К. У. Стрий на імя Осип Войко річник 1892. 724 1-3

РАМИ до образів, портретів, фотографій, образів святих в рамах і безрам, найдешевше у Михайла Самосія Львів Руска 18. 724 1-2

1 ЗОЛ. 70 СОТ. коштує один ніж з хинського срібла у Манди Коперника 14 проти кіна Коперник. 681 а) 1-7

РОК ЗАЛ. 1890.



704 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Українське В-во Матайчука

поручає на шкільний сезон:

а) Першу книжочку (Буквар) 2 зол.
б) Другу книжочку для другої класи 2-30 зол.
в) Рухому азбуку шкільну українську 3 зол. польську в пуделку 3-50 зол.
г) Методичний підручник до першої книжочки з азбукою лекцій 3 зол.
д) Діточу азбуку в пуделку по 60 сот.
е) Історію виховання і навчання в Україні проф. В. Левницького 3 зол.

Вислано командо всі приписані для шкіл книжки. 720 1-2
М. Матайчук, Панська ч. 17/II.

Загальні Збори

Кружка УПТ. в Бережанах відбудуться в неділю дня 17. жовтня 1920 о 5 год. попунади в кімнатах Кружка УПТ. Міжквечя 3. зі слідуємим денним порядком: 1) Відкриття Зборів, 2) Витачання протоколу з попередніх Загальних Зборів, 3) Заїт з діяльності: а) секретаря, б) касієра, в) Контрольної Комісії, 4) Удїлення абсолютної уступуючої Старшини, 5) Вибір нової Старшини, 6) Вибір делегатів на Загальний Зїзд Товариства, 7) Внесення й запити. Якщо би о 5 год. не явилось припис не число членів, то в 6 год. того самого дня і в тій самій домішці відбудуться Загальні Збори без огляду на число членів. За Старшину: д-р Володимир Белю, голова. Петро Вуд за секретаря 722 1-2

Подяка.

Отсим складаю ширю подяку Вп. д-рові Титові Бурчакському, оператору у Львові, за вратовання мені життя аміло пересаденою операцією і за лікарську опіку в часі могого побути в санаторії у Львові, а Вп. д-рові В. Баняхові, д-рові Целенечеві, д-рові Венюровському і д-рові Бартові, лікарям в Камінці струм. за першу поміч і асисто при операції.

Д-р Лев Хоминський,
адвокат в Камінці струм.

ОГОЛОШЕННЯ.

Повідомаємо, що з дня 15 жовтня п. р. обняжимо процентову стопу від вкладов до обороту зі забезпеченням валюти на

8 прц. (8 від ста)

з піврічною капіталізацією.

Центральний Кооперативний Банк „Красний Союз Кредитовий“
709 у Львові, Ринок ч. 10. І. п. 2.

МАГАЗИН І РОБІТНЯ ФУТЕР

Ф. П. Любельський
Львів Рутонського 5. Тел. 48-76
поручає всілякого рода ШКИРИ, ФУТРА мужеські, жіночі і т. п. перерізи анжому після найновіших фасонів. 369 4-14

Домовий лікар

Катарі, заїстнення, надуті горди і віддіхових органів, радикально лічить ЦУКОРОК-„GLAZIAL“ хто раз сиробує, стає сталим відборцем. — ЖАДАЙТЕ ВСЮДА! Одинокий фабрикант ЯКІВ ПОСАМЕНТ, БЕЛЬСЬКО. Заступництво Маркус Фінкельштайн, 703 Львів, Льва Сапга 83/II. 2-4

ОПОВІЩЕННЯ.

Ректорат Української Господарської Академії повідомляє, що рішенням для подачі прохань про прийом в студенти Академії на всі три факультети продовжений до 1-го листопада ц. р. (Чехословачка, Подєбради, Українська Господарська Академія). 723 1-1

На днях виїде річник III.

„ЛВІВСЬКИЙ АДРЕСНИК“ (Львівський-Скоровідз-Адресовий)

Цей річник буде обіймати:

у ВСТУПІ

Календар на рік 1927. хроніку м. Львова, як також славіну пам'яток старини, спис Урядів, що мають осідок у Львові, спис вулиць і площ.

у ВІДДІЛІ I:

Загальний і подрібний шематизм державний, комунальний, державних і приватно-громадських інституцій.

у ВІДДІЛІ II:

Адресник будівничих і рукоділа як також інформатор торгівлі і промислу та вільних фахів.

у ВІДДІЛІ III:

Оголошення Торговлі і родинного промислу та пляни міських театрів.

у ВІДДІЛІ IV:

Загальний і подрібний спис мешканців кор. стол. міста Львова і околичних громад, як також змін, що зайшли підчас друку.

у ВІДДІЛІ V:

Провідник літніск.

у ВІДДІЛІ VI:

Провідник до подорожі.

у ВІДДІЛІ VII:

Адресник протоколованих фірм.

Цілість буде обіймати більше як 150.000 адрес та більше як 1500 сторін друку.

Передплата за пр. річник 30 зол.

Проспекти висилає редакція інтересантам, поштою, негайно.

Поручення і готівку надсилати до редакції. Конто П. К. О. Варшава 148.133.

„Львівського Адресника“ (Львівський Скоровідз Адресовий)

Львів, Жовківська 123.

Вже вийшло „Українського Мистецтва“ 1-ше число

одинокого місячника української плястики.

Квартальна передплата (до кінця 1920 р.) 8 зол. для закордону 1 ам. доллар. Поодинокі число 3 золоті.

Оказові числа висилається відвотатию поштою, за надісланням 3 зол.

„Українське Мистецтво“, Львів, Ринок ч. 10. 1-2

ХТО?

Адольфа Боденштайна, Львів, вул. Леґіонів 37.
яка поручає свій богато заосмотренний склад по найдешевших цінах.

сіль вже недалеко до "паге по-го", — до Середземного Моря. Протиставляючи поширенню Німеччини, Італія постійно думає про свою власну експанзію. Італія — це офіційна "Джорнале д'Італія" — є глибоко-суттєвою, мирною країною. Однак для Італії "мир" означає працю для все сильніше зростаючого населення, означає експанзію і то експанзію найрізноманітнішого покрову і значення. Англія признає що безумовно неконечність талії...

Англія признає, а Франція не лише не признає, але й протиставляє активно намаганням Італії поширитися в Африці й Малій Азії. Що більше! Англія навіть штовхає Італію на експанзивні спроби в Малій Азії, настремлюючи її та її "посестру" Грецію на війну з Туреччиною, яка є в тісному порозумінні з Рад. Союзом.

Одночасно Італія розпочала живу акцію на Балкані за приєднання союзників. Після румунсько-італійського союзу, який є асеккураційним раменем Італії в сторону Балкану й іспансько-італійського зближення, що є таким же раменем в сторону Піреней, — відбуваються залицання Італії до Югославії й Болгарії. Наскільки остання рада йде під команду Італії, про що свідчать відвідини Риму болгарським міністром закорд. справ Буковим, настільки друга не знає, на котру ногу ступити з огляду на публічну опінію, яка — головню серед Хорватів і Словінців — є звернена фронтом проти Італії.

Англія, втрачаючи свою гегемонію в Європі, виконувану досі через порозуміння з Францією й вплив на Німеччину, намагається відіискати її союзом з Італією, одночасно там шукаючи несприятелю виступу проти свого смертельного ворога — Рад. Союзу.

Остеронь цих двох бльоків (франко-німецького й англо-італійського) стоїть Рад. Союз, який є бльком сам про себе. Невпинна дипломатична рухливість і зручність Чієріна постійно виводить Рад. Союз з майстерних сітей окруження. І тепер, коли здавалося, що Англія вже досягнула свою мету, що вона ось-ось окружить Рад. Союз, радянська дипломатія не лише ухилилася від окруження, але й розпочала подвою оферну. Радянсько-литовський пакт, порозуміння з маленькою державою є ударом проти всіх, що в останніх часах — так чи інакше — заангажувалися в антирадянському фронті. Цим пактом перш усього розвалює балтійський ланцюг, розділюючи Литову Польщу від балтійських держав і примушуючи останні — в ближній або дальшій будучині — піти слідами Литви. Таким чином поцілено Англію в найболючіше місце. Одночасно радянська дипломатія, підтверджуючи литовсько-радянську угоду з р. 1920, знову поставила в площині сумнівів приналежність Вильни до Польщі. Цей крок є теж звернений проти Ліги Націй, яка з р. 1923 признала Вилешину Польщі. Вкінці радянськи литовський пакт є звернений і проти Німеччини, який вирвано патронат над Литвою. Шлях, що веде із Зах. Європи взагалі, а з Німеччини зокрема на Схід — і навіпаки, сьогодні є в посіданні Рад. Союзу, а не Німеччини. Тут розвиваються англійські плани про погодження Німеччини з Польщею через анжину Даншга за Кляйпеду, чи через федерацію Литви з Польщею за Помору.

Поруч з тим радянська дипломатія розпочала живу діяльність в Лондоні (Красін) і в Парижі (Раківський), видаючи нові проекти про регулюю боргів.

Зарисовані три бльки великих держав ставлять у незвичайно важке становище менші держави, а в першу чергу Польщу. Нагале перегружування сил в Європі як грим з ясного неба впадо на Польщу, ізолюючи її на цілий ліп. Від Франції ділить і шлях низка непосладинних справ з Німеччиною і невмируща хвиля "рефудані гра-

Жіночі модні матер'яли Шовки, Полотна Мужеські сукна

1830

55-7

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

ФІРМА
РОМАН
ЗУБИК
Б'ява, Галицька 16.

ниця" між Німеччиною і Польщею; від Радянського Союзу відділило її на якийсь час відкинення пропонуваного пакту про неагресію, далі питання українське й білоруське й окруження не лише зі сходу, але й північного заходу через радянсько-литовський пакт. Вкінці зближення до Англії, яке все ще є актуальне, трітє свою життєву силу через розрив балтійського ланцюга.

Ясно, що радянсько-литовський пакт найбільшій відомості і то відомості пошури мусів викликати в Польщі, змінюючи недавні бундучні настрої на безплатову пошуку порятунку або на безсилу резигнацію.

На повороті?

Димісія ген. Зекта. — Закулісові причини і чужі здогади. — Військо і політика.

Найвищий голова німецької армії ген. Зект заявив про свою димісію. Цей факт, на перший погляд не незвичайний, окутаний шлю низкою таємних мотивів, з яких тільки частина продирається на шпальти обережної німецької преси. Друга половина це здогади і то здогади досить тривожні самих Німців й Французів. З рішенням Зекта в'яжуться події, про яку недавно писала преса: що один з Гогенцолернів, син кронпринца, вступив до німецької армії. У потсдамським регіменті молодий принц не задовольнявся ролю звичайного офіцера, а забажав відгравати ролю як кандидат на найвищий становища в найближчій майбутності. Крім цього виявилось, що вступ молодого Гогенцолерна до війська був наслідком ріжних позакулісових впливів, які не були відомі ні голові армії, ні міністрові військових справ д-р Гесслеру. Преса була краще поінформована про деякі тайни цих впливів, ніж вони. Та безпосереднім товчком димісії ген. Зекта було те, що принц дозволив собі вмішуватись у маневри, хоча офіцірам бувшої царської армії участь у маневрах була заборонена. Голова армії попав у прегрупне становище і вибрав з нього єдиний вихід — димісію.

Одночасно німецька преса натикає на звязок цієї димісії з новим курсом політики Штресемана — порозумінням з Францією, з яким провідник німецької армії не в силі солідаризуватись. Французька преса ("Матен") заявляє попросту, що недавня димісія міністра внутрішніх справ Северінга є безпосередньо звязана з димісією Зекта, себто причиною цих обох димісій є теперішній франкофільський курс німецької політики. Коли ще додати до цього намір Вільгельма переселитись до Німеччини — картина виглядає, немов би повна.

Не маючи змоги знати всіх правдивих фактів, які лишаються тайною керівників німецької політики, можна бути певним, що Зект хотів продемонструвати проти політичних впливів в армії і проти порушення авторитету голови армії. Одночасно ця демонстрація є доказом, що в самім німецьким уряді ведеться дуже сильна боротьба за новий дух у політиці. Відмежувати впливи політики від армії не так легко, — чого доказом хоча би події польської політики. А ще важше німецькому урядові і президентові республіки Гінденбургів зайняти рішуче проти якогонебудь непорозуміння з Францією. Тому треба було погодитись

з димісією одної популярної особи, якою був Зект. Німецька республіканська преса висловлює надію, що його наслідник генерал лйтант Гас стоятиме рішуче за республікою як його попередник і не "в'являть слабости для монархізму".

Зїзд славянських лікарів у Білгороді.

В дні 19.—22. вересня ц. р. відбувся в столиці Югославії Білгороді зїзд югославянських лікарів, на який запрошено делегатів лікарських товариств і всіх інших славянських народів. Крім численних (більш 200) делегатів югославянських лікарських організацій з усіх куточків Югославії, у зїзді взяли участь такі делегати: від Болгарії — д-р Руженов — президент Державної Ради здоров'я, д-р Герганов та д-р Гекко; від Польки — проф. Глазиский, ректор Варшав. унів., проф. Карвозский (Польща); проф. Ярош (Визна), д-р Липинский (Варшава) та д-р Якимак (Варшава); від Росії були делегати лише емігрантських лікарських організацій, а саме: проф. Крилов (Болгарія), проф. Острогорський (Чехія), проф. Редіх (Югославія); делегати російських лікарів з РСРР. не могли прийти і в імені їх надіслав протитальну телеграму зїздові академік Бектєв з Ленінграду; від Чехії був д-р д-р Ірасек, від України — проф. Матюшенко і д-р І. Ортинський.

З українських лікар. організацій одержали запрошення на зїзд "Українське Лікарське Товариство" у Львові і "Спілка українських лікарів у ЧСР". На жаль, Львівське Товариство через технічні та фінансові труднощі не могло послати свого делегата з Львова, а доручило мандат на заступництво його Спілці українських лікарів у ЧСР. і таким чином делегати "Спілки" — голова її проф. В. Матюшенко і секретар д-р І. Ортинський — заступали на зїзді обидва товариства.

Програмою питання зїзду були: 1) Туберкульоз серед славянських народів і 2) Утворення Всеславянського Лікарського Союзу. Перший день зїзду присвячено лише урочистому відкриттю. Голова Югославії Лікар. Т-ва д-р Івкович, член парламенту і секретар радикальної партії, відкрив зїзд і за побудовним порядком привітав присутніх делегатів. У тому-ж порядку відбувалися на його привітання заступники ріжних лікар. товариств, вітаючи зїзд. В імені України говорив проф. Матюшенко, який у своїй промові коротко накреслив сучасний стан і розвиток української медицини та вказав на бажаність взаємного пізнання лікарів ріжних славянських народів.

Цілий другий день зїзду був зайнятий рефератами про туберкульоз у Славян та дискусіями з приводу цього. Про туберкульоз на українських землях вівголосо реферат у сербській мові проф. Матюшенко, заявляючи велике поширення туберкульозу на Україні в наслідок війни, революції, голоду та загальної дезорганізації соціального й економічного життя.

Протягом 3. і 4. дня зїзду вівголосо реферати про туберкульоз в Югославії, про інтернаціонал практичних лікарів, що заснувався влітку ц. р. в Парижі, до якого приступило вже 23 держави, про соціалізацію медицини та ін. Конгрес ухвалив цілу низку ріжних резолюцій.

У справах організаційних створено Тимчасовий Комітет Всеславянського Лікарського Союзу, який прийняв таку ухвалу: "Тимчасовий Комітет Всеслав. Лікар. Союзу на своїм засіданні 20. і 21. вересня 1920 р. в білгородському університеті, після всебічного розгляду та обміркування, прийняв такі ріш. я: 1) Найпільніше в другій половині грудня ц. р. члени Комітету мають зїхатися до Праги для вироблення проекту статуту Союзу. 2) Перший Всеслав. Лікар. Конгрес має відбутись у Варшаві в травні 1927 р. Польське Лікарське Т-во має організувати Конгрес і установити теми його праць. 3) Підписати делегати славян. лікар. організацій, взявши на увагу резолюції, що торкаються заснування Всеслав. Лікар. Союзу, прийняті в Дубровнику 1925 р., як і резолюцію чехословянських лікарів, оголошену д-ром Ірасеком, постановили, що в статуті, який бути вироблений у Празі, повинні бути покладені в основу засади, прийняті резолюції в Дубровнику 1925 р., як і також і на зїзді славянських лікарів у 1900 р. в Парижі та в 1911 р. в Софії, а саме: а) що Всеслав. Лікар. Союз має завданням об'єднати всіх славянських лікарів у їх професійній, науковій та соціальній діяльності; б) що Всеслав. Лікар. Союз має разом з іншими культурними славянськими організаціями змагатися до піднесення й розвитку всієї інштанції, яка має на меті створення культурної та освітньої свободи для всіх славянських народів — яка є єдиною та най-

більшою гарантією справжньої єдності славянських народів". Підписали: голова Тимчас. Комітету д-р М. Івкович, секретар д-р М. Зельч, члени: д-р Е. Гекко, д-р А. Глазиский, д-р А. Ірасек, д-р Д. Кіров, д-р Д. Матко, д-р В. Матюшенко, д-р І. Ортинський, д-р С. Острогорський, д-р В. Якимак.

У вільному часі поза засіданнями конгресу для учасників його влаштувано огляди ріжних медичних та інших установ Білгороду, поїздки за місто та урочисті прощання (Т-вом Югославії Лікарів, містом Білгородом, Спілкою сербських жінок та інш.). Підчас цих прощань Югослав'яне вивели таку тезу: ширість та гостинність, які незрівняно перевищують значіння в подібних випадках чужинності та уваги. Українські делегати користувалися не тільки не меншою, а подвійною навіть більшою увагою, ніж інші. Тепла товариська атмосфера, створена Югослав'янами, значно сприяла спокійному та дружньому ходові праць зїзду та його успіхам.

Не захоплюючись особливим слав'янським філістим (пам. Українці, що провадимо акцію боротьби з двома сусідніми славянськими народами, воно цілком не до лиця), всеж мусимо признати нашим успіхом на міжнародному форумі добуття українськими лікарями рівної з іншими позиції серед лікарів усіх славянських народів. А це нам дає білгородський зїзд. — М.

Збірка на Українських Інвалідів.

З Українського Красового Т-ва опіки над інвалідами дістаємо такий комунікат:

Місяць листопад ц. р. призначений на збірку жертв для українських інвалідів. Подання до воєнства внесені і є надіє, що воно будуть позитивно пологожене бо значінно досі влада не відмовляла дозволу на таку збірку. Просимо виділи філій УКТОНІ та особи, які дотепер з послятою займалися збірками на інвалідів, приготувати громадянство до сьогоднішньої збірки харчів.

Потрібні листи й повноваження надішлемо негайно по одержанню дозволів. Хоча збирання при допомозі лист обтяжує акцію та збільшує кошти, однак на це нема ради — це вимога органів влади.

Потреби Товариства великі, поміч інвалідів конче. В цьому році видано по день 30-го вересня підмоги інвалідам готівкою або матеріалом на одіж чи взуття зол. 18.665, на удержання Дому Українських Інвалідів у Львові зол. 17.799 на купів парселі під Дім Інвалідів зол. 22.000, крім того значні видатки на протези, лічення, адміністрацію і т. д.

Просимо українське громадянство цієї нагоді не відмовити найдрібніших жертв, бо останнім-недобиткам УГА звернутися нікуди, а й прикри відголоси недоволення інвалідів та їх жалі до УКТОНІ й суспільности подихтовані не зобово, а обіччанням на свою незалежну долю.

Щоб кожний громадянин міг дати хоч би найменшу лепту, розішлемо чек нашого Т-ва при допомозі часописів і просимо вислати ними грошові датки.

Громадянство повинно піддержати життя українських інвалідів та вжити своїх дітей, за що вони постраждали.

Українське Красово Т-во опіки над інвалідами у Львові, вул. Руська 3/11

НОВИНКИ.

— **Нові списки до Української Господарської Академії.** З огляду на те, що з причини технічних труднощів оповіщення про нові списки студентів до Української Господарської Академії на всіх факультетах оголошено швидко в поштові жовтня, через що не всі бажаючі могли своєчасно подати протажня, решень подати прохань відкладений до 1-го листопада ц. р. (Чехословаччина, Подкарпатська Українська Господарська Академія).

— **З української преси.** З дня 1-го жовтня ц. р. "Комсомолец України", що виходить у Харкові, став шоденним газетою. Новий український радянський щоденник ставить собі за завдання виконувати в лєнїнському дусі молоде покоління. — В Ужгороді стала виходити нова політична газета п. з. "Руський Край", що тимчасово появляється тричі на тиждень, а від н-вого року має стати щоденником. "Р. К." виходить під редакцією Володимира Гонимча й обіцяє бути безпартійною газетою.

— **Ідентичні відносини.** Для 8-го ц. р. у Струсові арештовували жандарм Теодор Гевалдони звання поважно двома ударами вожа в плече місцевому лікарю д-ру Роману Левинському, на вулиці, маючи на нього несподівано, з окомом: "Мати на Україну!" Таку виступу прислав на одній з місцевих громадян. Чим не Мексик?

— **Нова польська станція у Львові.** До великого Дому техніки, який збудовано біля д. Стринського дворику в сусідстві школи кадетів, прийде нова